

Een onafzienbare menigte

Over zending, klimaatverandering en de Ghanese kerk om de hoek

door Jaap Haasnoot

Het woord 'zending' is een beetje op z'n retour. Voor veel mensen heeft zending iets stoffigs, het roept het beeld op van de zendeling die de 'onbekeerde heidenen' wel even precies zal vertellen hoe het allemaal zit. Daarom zijn termen als 'wereldevangelisatie' of het Engelse 'mission' nu populair. Als we echter kijken wat er allemaal gebeurt in de kerk van Jezus Christus wereldwijd, dan zien we dat er van alles aan het bewegen en vernieuwen is op dit terrein! Gods Geest laat ons in deze tijd nieuwe wegen zien en het is méér dan jammer als we daarvan niet op de hoogte zijn.

Voordat we wat beter kijken naar de huidige ontwikkelingen wil ik iets meer zeggen over de begrippen 'zending' en 'evangelisatie'. Wat is het verschil tussen beide en wat zijn de overeenkomsten? In een onderzoek over betrokkenheid bij zending dat in 2004 in VPE-gemeenten werd gedaan, blijkt dat eenderde van de ondervraagden géén onderscheid ziet tussen evangelisatie en zending. Tweederde van die groep denkt dat beide begrippen wel verschillend zijn: zending is in het buitenland en is langdurig, terwijl evangelisatie in Nederland plaatsvindt en kortdurend is. Het wordt steeds moeilijker om dit bekende onderscheid vast

te houden. Ten diepste gaat het om hetzelfde: de goede boodschap van Jezus Christus doorgeven over alle grenzen heen. Dat kunnen lands- of taalgrenzen zijn, maar ook culturele grenzen. Dat kan in Nederland zijn of in het buitenland. Als je in ons eigen land bijvoorbeeld Irakese migranten wilt bereiken met het evangelie, dan zul je dat 'crosscultureel' moeten doen: in een taal en in een culturele vorm die past bij de doelgroep. Met meer dan 170 nationaliteiten in een stad als Amsterdam is 'zending' heel dichtbij gekomen! De traditionele verdeling tussen zending (ver weg) en evangelisatie (dichtbij) gaat dus niet meer op.

Héél de Bijbel missionair

Als het gaat om zending, dan denken we al heel snel aan de 'grote opdracht' in Matteüs 28:19 'Gadus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen...' of aan het woord in Handelingen 1:8 '...jullie zullen kracht ontvangen en van mij getuigen...'. De missionaire opdracht is echter niet gebaseerd op slechts een paar teksten. De héle Bijbel - van Genesis tot Openbaring - is ontstaan vanuit het plan (de missie) van God met de wereld. Dat Hij tot ons spreekt, is zending. Dat Hij profeten stuurde, is zending. Dat Hij zijn enige Zoon zond, is zending. Dat Hij Zijn Geest uitstortte, is zending. Dat Hij Zijn gemeente toerust, is zending. Pas als we beseffen dat de Bijbel door en door een zendingsboek is, dan begrijpen we dat wereldevangelisatie niet zomaar een hobby is van wat avontuurlijke types in de gemeente, maar dat het bij de kern van het christen-zijn hoort. En wel met als doel dat God verheerlijkt wordt! Want onze

www.charisma.nl

020 610 0000

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

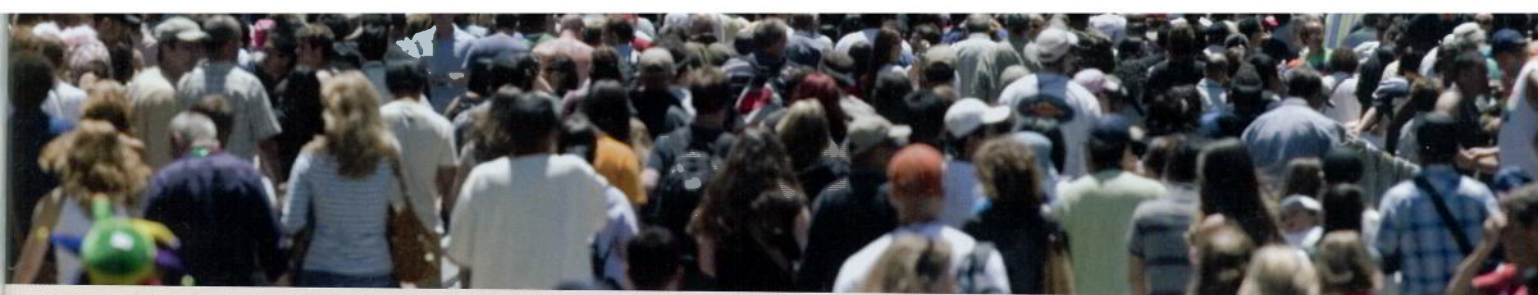
www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

www.charisma.nl

God is het waard dat iedereen hem aanbidt. Johannes zag ze staan: een onafzienbare menigte, die niet te tellen was, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. Geweldig om daar deel van te zijn en mee te roepen: 'De redding komt van onze God die op de troon zit en van het lam!' (Openbaring 7:10).

Groei pinksterkerken

Als we nadenken over zending en over de kerk van Christus wereldwijd, dan zien we allereerst dat de kerk in Latijns-Amerika, Afrika en Azië (het Zuiden) enorm groeit. De kerk in Europa en de Verenigde Staten (het Noorden) wordt juist kleiner. In dit opzicht voltrekt zich een enorme 'klimaatverandering' in de wereldkerk. De verwachting is dat in 2010 nog maar 38% van de christenen in het Noorden woont, terwijl in het Zuiden 62% van de kerk vertegenwoordigd is. Kerken in landen als Nigeria, Korea en Argentinië sturen zelf zendingswerkers uit. Allereerst binnen het eigen continent, maar ook daarbuiten.

Daarnaast zien we dat binnen de wereldkerk de charismatische beweging sterk groeit. Van elke vier christenen behoort er één tot een pinkstergemeente. Dit betekent dat de kerk van de toekomst een sterk charismatisch karakter zal hebben. We zien dit al bij de vele migrantenkerken in ons land. Een flink aantal daarvan behoren tot de pinksterbeweging. Deze gemeenten zijn niet het resultaat van de 'oude' zendingsbeweging, maar tekenen van de wereldkerk van de toekomst.

Sprekend én doen

Er is opnieuw aandacht voor de verhouding tussen spreken (verkondiging) en doen (hulpverlening) in het zendingswerk. In het verleden werd vooral in tegenstellingen gedacht over dit onderwerp. De 'evangelis-

chen' preekten vooral en de 'vrijzinnigen' waren met name met de handen bezig. Gelukkig zijn we dat stadium voorbij. De wereldwijde 'Micha campagne' roept christenen op om met de mond én met de handen op te komen voor armen en te strijden tegen onrecht. Het is boeiend om te zien dat veel pinksterkerken in bijvoorbeeld Latijns-Amerika vooral in arme wijken ontstaan. Het is een beweging aan de onderkant van de samenleving. Geloof heeft daar alles te maken met de situatie van armoede en onrecht waarin veel van de gemeenteleden leven.

Mission minded

We zien verder dat veel jonge christenen 'mission minded' zijn! Veel jongeren praten open en natuurlijk over hun geloof. Werkvakanties en korte uitzendingen zijn enorm populair. Men wil graag meer leren over andere culturen en ervaren wat het is om in een ander land te wonen en werken. Het is prachtig om te zien hoe jonge mensen hun gaven en talenten willen gebruiken in Gods koninkrijk wereldwijd! Tegelijk vindt de nieuwe generatie het moeilijk om zich langdurig aan iets te binden. Men gaat het liefst voor korte projecten. In bepaalde situaties blijft het echter nodig dat een uitgezonden werker voor langere tijd beschikbaar is.

Gemeente in het centrum

Tenslotte zien we een verschuiving van uitzendende organisatie naar een zendende gemeente. In het verleden was de rol van de zendingsorganisatie nogal dominant bij een uitzending. Nu zien we steeds meer dat de plaatselijke gemeente zich verantwoordelijk weet voor de uitzending van werkers. De organisaties spelen daarbij een faciliterende rol. En zo moet het ook. Daarbij is wel van belang dat de gemeente

beseft dat die verantwoordelijkheid voor de werker en de uitzending niet stopt zodra de uitzenddienst voorbij is, want dan begint het pas! Als we echt betrokken zijn bij zendingswerk (dichtbij en ver weg) ontdekken we dat we meer zegen ontvangen dan uitdelen.

Liefde van Christus

Zending is tegenwoordig dus een beweging van overal, naar overal. Het lukt dan ook niet meer zo goed om het simpel in te delen, zo van: wij zenden uit en zij ontvangen. Het maakt het er wel spannender op. Het is tegelijk een uitdaging en een voorrecht om bij dit wereldwijde werk betrokken te zijn. Dat kan al eenvoudig door via een zendingswerker contact te maken met een gemeente in het buitenland. Misschien is het wel mogelijk om elkaar te ontmoeten. Maar het kan ook door bijvoorbeeld een dienst van de Ghanese of Chinese kerk om de hoek te bezoeken.

Is het mogelijk om samen een culturele avond voor de wijk te organiseren of een gezamenlijke dienst te houden? En wanneer heeft u voor het laatst concreet voor een werker of zendingsproject gebeden? Geld geven is relatief gemakkelijk, bidden kost veel meer. Een Togolese zendeling in Nederland (!) zei me laatst: 'Jullie Nederlanders kunnen de hele avond tv kijken, maar een hele avond bidden zit er niet in. In Afrika hebben we aan heel veel te kort, maar bidden, dát kunnen we wel!'. Contacten als deze hebben we nodig om samen met alle heiligen meer te ontdekken van de liefde van Christus die alle kennis te boven gaat (Efeze 3:18-19).

Jaap Haasnoot is beleidsmedewerker van de Evangelische Zendings Alliantie en redacteur van het EZA Magazine Zending Nú. ■